

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 59

21 noiembrie 2016

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 428/01   Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 428/02   Cauza C-87/16 P: Recurs introdus la 11 februarie 2016 de Kenzo Tsujimoto împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 2 decembrie 2015 în cauza T-528/13, Kenzo/EUIPO – Tsujimoto (KENZO ESTATE) 2

2016/C 428/03   Cauza C-344/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 21 iunie 2016 – Die Länderbahn GmbH DLB/DB Station & Service AG 2

2016/C 428/04   Cauza C-417/16 P: Recurs introdus la 27 iulie 2016 de August Storck KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 10 mai 2016 în cauza T-806/14, August Storck KG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală 3

2016/C 428/05   Cauza C-437/16 P: Recurs introdus la 4 august 2016 de Wolf Oil Corp. împotriva Hotărârii Tribunalului (judecător unic) din 1 iunie 2016 în cauza T-34/15, Wolf Oil Corp./Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală 4

2016/C 428/06   Cauza C-447/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 11 august 2016 – Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd 5

2016/C 428/07	Cauza C-448/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 11 august 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan/Air Nostrum L. A.M. S.A.	5
2016/C 428/08	Cauza C-467/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Stuttgart (Germania) la 22 august 2016 – Brigitte Schlömp/Landratsamt Schwäbisch Hall	6
2016/C 428/09	Cauza C-470/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 22 august 2016 – North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy/An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Irlanda, Attorney General	7
2016/C 428/10	Cauza C-475/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Protodikeio Rethymnis (Grecia) la 17 august 2016 – Procedură penală împotriva lui K.	8
2016/C 428/11	Cauza C-482/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Innsbruck (Austria) la 7 septembrie 2016 – Georg Stollwitzer/ÖBB Personenverkehr AG	11
2016/C 428/12	Cauza C-484/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Giudice di pace di Taranto (Italia) la 8 septembrie 2016 – Procedură penală împotriva lui Antonio Semeraro	12
2016/C 428/13	Cauza C-487/16 P: Recurs introdus la 11 septembrie 2016 de Telefónica S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 28 iunie 2016 în cauza T-216/13, Telefónica/Comisia	12

Tribunalul

2016/C 428/14	Cauza T-167/14: Hotărârea Tribunalului din 11 octombrie 2016 – Søndagsavisen/Comisia („Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare pentru producție și inovație în domeniul presei scrise — Decizie de a nu ridica obiecții — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața internă — Drepturi procedurale ale părților interesate — Lipsa unor dificultăți serioase — Obligație de motivare”)	14
2016/C 428/15	Cauza T-350/15: Hotărârea Tribunalului din 11 octombrie 2016 – Perry Ellis International Group/EUIPO – CG (p) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene susceptibilă de a fi percepută ca litera «p» — Mărci figurative anterioare ale Uniunii Europene și naționale P PROTECTIVE și P — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	14
2016/C 428/16	Cauza T-461/15: Hotărârea Tribunalului din 11 octombrie 2016 – Guccio Gucci/EUIPO – Guess? IP Holder (Reprezentare a patru G care se întrepătrund) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene figurativă reprezentând patru G care se întrepătrund — Mărci ale Uniunii Europene, naționale și internaționale figurative anterioare G — Motiv relativ de refuz — Lipsa similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	15
2016/C 428/17	Cauza T-753/15: Hotărârea Tribunalului din 11 octombrie 2016 – Guccio Gucci/EUIPO – Guess? IP Holder (Reprezentarea a patru litere G înepătrunse) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene reprezentând patru litere G întrepătrunse — Marcă a Uniunii Europene și marcă internațională figurative anterioare G — Motiv relativ de refuz — Lipsa similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	16
2016/C 428/18	Cauza T-600/15: Ordonanța Tribunalului din 28 septembrie 2016 – PAN Europe și alții/Comisia [„Acțiune în anulare — Produse fitofarmaceutice — Substanța activă sulfoxaflor — Includere în anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”]	16

2016/C 428/19	Cauza T-635/16: Acțiune introdusă la 1 septembrie 2016 – IPA/Comisia	17
2016/C 428/20	Cauza T-653/16: Acțiune introdusă la 19 septembrie 2016 – Malta/Comisia	18
2016/C 428/21	Cauza T-654/16: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2016 – Foshan Lihua Ceramic/Comisia	19
2016/C 428/22	Cauza T-686/16 P: Recurs introdus la 23 septembrie 2016 de Daniele Possanzini împotriva Ordonanței din 18 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-68/15, Possanzini/Frontex	19
2016/C 428/23	Cauza T-713/16: Acțiune introdusă la 7 octombrie 2016 – Fair deal for expats și alții/Comisia	20

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2016/C 428/01)

Ultima publicație

JO C 419, 14.11.2016

Publicații anterioare

JO C 410, 7.11.2016

JO C 402, 31.10.2016

JO C 392, 24.10.2016

JO C 383, 17.10.2016

JO C 371, 10.10.2016

JO C 364, 3.10.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 11 februarie 2016 de Kenzo Tsujimoto împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 2 decembrie 2015 în cauza T-528/13, Kenzo/EUIPO – Tsujimoto (KENZO ESTATE)

(Cauza C-87/16 P)

(2016/C 428/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Kenzo Tsujimoto (reprezentanți: A. Wenninger-Lenz, M. Ring, W. von der Osten-Sacken, avocați)

Celelalte părți din procedură: Kenzo, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Prin ordonanța din 21 iulie 2016, Curtea de Justiție (Camera a zecea) a declarat recursul inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 21 iunie 2016 – Die Länderbahn GmbH DLB/DB Station & Service AG

(Cauza C-344/16)

(2016/C 428/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Die Länderbahn GmbH DLB

Pârâtă: DB Station & Service AG

Întrebările preliminare

- 1) O reglementare națională, potrivit căreia utilizatorul unei instalații de infrastructură feroviară, care este acționat în fața unei instanțe de drept civil de către administratorul infrastructurii pentru plata unui tarif de utilizare sau dorește rambursarea tarifului de utilizare plătit, poate invoca faptul că tariful stabilit de către administratorul infrastructurii nu este echitabil, este compatibilă cu dispozițiile directivei⁽¹⁾ privind independența administrării întreprinderii de infrastructură feroviară [articolul 4 alineatele (1), (4), (5)], principiile de stabilire a cuantumului tarifului (articolele 7-12) și sarcinile organismului de control (articolul 30)?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: o reglementare națională, care îndreptățește și obligă instanța să stabilească, prin hotărâre judecătorească, tariful datorat, în cazul în care constată că tariful stabilit nu este echitabil, este compatibilă cu dispozițiile menționate ale directivei?

⁽¹⁾ Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tariful de utilizare a infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță (JO L 75, p. 29, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 66).

Recurs introdus la 27 iulie 2016 de August Storck KG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 10 mai 2016 în cauza T-806/14, August Storck KG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-417/16 P)

(2016/C 428/04)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: August Storck KG (reprezentați: I. Rohr, P. Goldenbaum, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 10 mai 2016 în cauza T-806/14;
- anularea Deciziei Camerei de recurs în cauza R0644/2014-5, și, în subsidiar, dacă este cazul, trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare;
- obligarea EUIPO la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de recurentă în fața Curții de Justiție, a Tribunalului și a camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

- I. Primul motiv de recurs: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾ – aplicarea unor criterii greșite
1. Tribunalul impune, în mod eronat, ca, pentru ca marca să fie distinctivă, aceasta să „se diferențieze în mod semnificativ de normele sau de uzanțele din sector”. Acesta aplică criteriul pentru mărcile tridimensionale, care constă în aspectul exterior al produselor înseși, fără vreun element verbal sau vreun element grafic, care este mai strict decât criteriul pentru mărcile obișnuite. Acest criteriu mai strict nu ar fi trebuit aplicat întrucât marca solicitată este o marcă bidimensională care conține un element grafic. Aplicarea criteriului mai strict este contrară jurisprudenței constante.
  2. Tribunalul săvârșește o eroare atunci când își întemeiază concluzia pe Hotărârea Storck/OAPI, C-25/05 P, EU:C:2006:422. Această cauză nu este nicidecum comparabilă cu prezenta cauză dat fiind că privea un produs (ambalat) fără niciun element grafic și/sau verbal.
  3. Aplicarea unor reguli mai stricte decât cele aplicabile mărcilor verbale și mărcilor figurative nu este justificată, în plus, întrucât întinderea protecției mărcii solicitate este și mai redusă decât ar fi întinderea protecției unei înregistrări care acoperă numai elementul grafic. Prin aplicarea regulilor mai stricte, Tribunalul a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, care prevede că se respinge înregistrarea (numai a) mărcilor care sunt lipsite de caracter distinctiv.

II. Al doilea motiv de recurs: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 – neaplicarea principiului specialității

4. Tribunalul a calificat produsele relevante, într-un sens excesiv de larg, ca fiind produse necostisitoare, de consum curent, a căror cumpărare nu este precedată de o perioadă lungă de reflecție. Aceasta a condus la concluzia greșită a Tribunalului că publicul relevant ar avea un nivel redus de atenție, în special în ceea ce privește indicațiile de pe ambalaj.
5. Tribunalul ar fi trebuit mai degrabă să analizeze, în privința produselor foarte specifice (de exemplu cofetărie, ciocolată, produse din ciocolată, patiserie și înghețate) care este nivelul de atenție acordat de consumatori și ce rol joacă în privința acestuia ambalajul foarte specific, astfel cum este acoperit de marca solicitată. Tribunalul nu a luat în considerare situația de cumpărare foarte tipică în ceea ce privește aceste produse.
6. Neluând în considerare trăsăturile specifice ale produselor relevante, Tribunalul nu a aplicat principiul specialității. Dacă Tribunalul ar fi făcut-o în mod corect, ar fi luat în considerare faptul că consumatorii produselor relevante sunt obișnuiți să acorde un nivel ridicat de atenție culorilor, formei și designului ambalajului. Consumatorii produselor relevante nu ar avea nicio problemă să identifice originea produselor numai pe baza combinației de linii, culori și forme, astfel cum este acoperită de marca solicitată.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1).

**Recurs introdus la 4 august 2016 de Wolf Oil Corp. împotriva Hotărârii Tribunalului (judecător unic)
din 1 iunie 2016 în cauza T-34/15, Wolf Oil Corp./Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate
Intelectuală**

(Cauza C-437/16 P)

(2016/C 428/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Wolf Oil Corp. (reprezențanți: P. Maeyaert și J. Muyldermans, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 1 iunie 2016 în cauza T-34/15;
- Obligarea EUIPO și a intervenientei în primă instanță la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Wolf Oil.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul formulat, recurenta (Wolf Oil) solicită Curții anularea Hotărârii din 1 iunie 2016, Wolf Oil/EUIPO – SCT Lubricants (CHEMPIOIL) (T-34/15, nepublicată, EU:T:2016:330, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care Tribunalul a respins acțiunea formulată de Wolf Oil împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală („EUIPO”) din 31 octombrie 2014 (cauza R 1596/2013-5). Recursul este întemeiat pe două motive.

Prin intermediul primului motiv, Wolf Oil susține că hotărârea atacată este viciată printr-o motivare insuficientă și prin denaturarea probelor, în măsura în care nu a răspuns la o serie de argumente și de incoerențe invocate de Wolf Oil în susținerea motivului potrivit căruia EUIPO a aplicat incorect riscul de confuzie [articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) privind marca Uniunii Europene (¹) (astfel cum a fost modificat recent prin Regulamentul nr. 2015/2424 (²))].

Prin intermediul celui de al doilea motiv, Wolf susține că hotărârea atacată a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene, prin faptul că a aplicat incorect principiile referitoare la riscul de confuzie. Motivul este structurat în trei părți. Primele două părți ale celui de al doilea motiv sunt întemeiate pe o interpretare eronată a regulii bine stabilite în jurisprudența Tribunalului și a Curții potrivit căreia diferențele conceptuale dintre mărci pot neutraliza, într-o anumită măsură, similitudinile vizuale și fonetice dintre acestea. A treia parte a celui de al doilea motiv contestă hotărârea atacată în măsura în care, în cadrul evaluării globale a riscului de confuzie, nu s-a luat în considerare utilizarea reală a mărcilor pe piață.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 75, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2015/al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară și a Regulamentului (CE) nr. 2868/95 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2869/95 al Comisiei privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO L 341, p. 21).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 11 august 2016 – Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd

(Cauza C-447/16)

(2016/C 428/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant-recurent: Roland Becker

Pârâtă-intimată: Hainan Airlines Co. Ltd

Întrebarea preliminară

În cazul unui transport aerian de persoane pe o rută compusă din două zboruri, care nu presupune o ședere cu o durată considerabilă pe aeroportul de transfer, se consideră că locul executării, în sensul articolului 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 ⁽¹⁾, este locul de plecare pentru prima etapă a rutei, chiar dacă dreptul la compensație prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽²⁾ și invocat în acțiunea introdusă se întemeiază pe un incident care a intervenit în timpul celui de al doilea zbor, iar acțiunea a fost introdusă împotriva celeilalte părți din contractul de transport, un operator efectiv de transport aerian care a efectuat al doilea zbor al rutei, dar nu și primul zbor?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 11 august 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan/Air Nostrum L.A.M. S.A.

(Cauza C-448/16)

(2016/C 428/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamanți-recurenți: Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan

Pârâtă-intimată: Air Nostrum L.A.M. S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001⁽¹⁾ al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că noțiunea „drepturi în materie contractuală” include și dreptul la compensații prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 și invocat în raport cu un operator efectiv de transport aerian, care nu a încheiat un contract cu pasagerul în cauză?
- 2) În eventualitatea aplicării articolului 5 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001:

În cazul unui transport aerian de persoane pe o rută compusă din două zboruri, care nu presupune o ședere cu o durată considerabilă pe aeroporturile de transfer, se consideră că locul executării în sensul articolului 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 este destinația finală a pasagerului, chiar dacă dreptul la compensație prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 și invocat în acțiunea introdusă se întemeiază pe un incident intervenit în timpul primului zbor, iar acțiunea a fost introdusă împotriva operatorului efectiv de transport aerian care a efectuat primul zbor al rutei, dar care nu este parte a contractului de transport?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

⁽²⁾ JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Stuttgart (Germania) la 22 august 2016 –
Brigitte Schlömp/Landratsamt Schwäbisch Hall**

(Cauza C-467/16)

(2016/C 428/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Stuttgart

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Brigitte Schlömp

Pârât: Landratsamt Schwäbisch Hall

Întrebarea preliminară

O autoritate de mediere de drept elvețian intră sub incidența noțiunii „instanță” și astfel în domeniul de aplicare al articolelor 27 și 30 din Convenția de la Lugano⁽¹⁾ din 30 octombrie 2007 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială?

⁽¹⁾ Decizia 2009/430/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind încheierea Convenției privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială (JO 2009, L 147, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 22 august 2016 – North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy/An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Irlanda, Attorney General

(Cauza C-470/16)

(2016/C 428/09)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamante: North East Pylon Pressure Campaign Limited și Maura Sheehy

Pârâți: An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Irlanda și Attorney General

Întrebările preliminare

- i. în cadrul unui sistem juridic național în care legiuitorul nu a stabilit în mod expres și definitiv în care etapă a procesului trebuie să fie atacată o decizie și care este instanța competentă să se pronunțe asupra acesteia în contextul fiecărei acțiuni concrete, de la caz la caz, în conformitate cu normele de *common law*, dreptul la o procedură „cu un cost care să nu fie prohibitiv” prevăzut la articolul 11 alineatul (4) din Directiva 2011/92/UE ⁽¹⁾ poate fi invocat într-o cauză aflată în fața unei instanțe naționale în care trebuie să se decidă dacă acțiunea concretă respectivă a fost introdusă în etapa corectă?
- ii. cerința privind dreptul la o procedură „cu un cost care să nu fie prohibitiv” prevăzut la articolul 11 alineatul (4) din Directiva 2011/92/UE este aplicabilă tuturor elementelor unei proceduri judiciare prin care se contestă legalitatea (potrivit dreptului național sau dreptului Uniunii) a unei decizii, a unei acțiuni sau a unei omisiuni vizate de dispozițiile referitoare la participarea publicului ale directivei sau este aplicabilă doar elementelor unei asemenea căi de atac care țin de dreptul Uniunii (sau, în special, doar elementelor căii de atac legate de chestiuni privind dispozițiile referitoare la participarea publicului ale directivei)?
- iii. expresia „decizii, acțiuni sau omisiuni” prevăzută la articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE vizează inclusiv deciziile administrative adoptate în cursul soluționării unei cereri de aprobare de dezvoltare, indiferent dacă asemenea decizii administrative stabilesc sau nu stabilesc ireversibil și definitiv drepturile legale ale părților?
- iv. o instanță națională, pentru a asigura protecția jurisdicțională efectivă în domeniile acoperite de legislația Uniunii în materie de mediu trebuie să interpreteze dreptul său național într-un mod care este în concordanță, în cea mai mare măsură posibilă, cu obiectivele prevăzute la articolul 9 alineatul (3) din Convenția CEE-ONU privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la Aarhus la 25 iunie 1998 (a) într-o procedură în cadrul căreia se contestă validitatea unui proces de aprobare de dezvoltare care implică un proiect de interes comun care a fost desemnat în temeiul Regulamentului nr. 347/2013 ⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene și/sau (b) într-o procedură în cadrul căreia se contestă validitatea unui proces de aprobare de dezvoltare atunci când dezvoltarea afectează un sit european desemnat în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică?
- v. în cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea iv (a) și/sau (b), precizarea că reclamații trebuie să îndeplinească „toate criteriile [...], dacă acestea sunt prevăzute de legislația națională”, se opune considerării convenției ca având efect direct, în împrejurările în care reclamații au îndeplinit toate criteriile din dreptul național pentru formularea unei cereri și/sau au în mod evident dreptul să formuleze cererea (a) într-o procedură prin care se contestă validitatea unui proces de aprobare de dezvoltare care implică un proiect de interes comun care a fost desemnat în temeiul Regulamentului nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene și/sau (b) într-o procedură prin care se contestă validitatea unui proces de aprobare de dezvoltare atunci când dezvoltarea afectează un sit european desemnat în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică?

- vi. statele membre pot să prevadă în legislațiile lor excepții de la regula potrivit căreia costul procedurilor care au ca obiect probleme de mediu nu trebuie să fie prohibitiv, având în vedere că nicio asemenea excepție nu este prevăzută în Directiva 2011/92/EU sau în Convenția CEE-ONU privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la Aarhus la 25 iunie 1998? și
- vii. în special, o cerință din dreptul național în sensul că trebuie să existe un raport de cauzalitate între actul sau decizia cu caracter presupus nelegal și daunele de mediu ca o condiție pentru aplicarea legislației naționale de transpunere a articolului 9 alineatul (4) din Convenția CEE-ONU privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, încheiată la Aarhus la 25 iunie 1998, în vederea garantării faptului că procedurile de mediu nu costă foarte mult, este compatibilă cu convenția?

(¹) Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO 2011, L 26, p. 1).

(²) Regulamentul (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene, de abrogare a Deciziei nr. 1364/2006/CE și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 713/2009, (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009 (JO 2013, L 115, p. 39).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Protodikeio Rethymnis (Grecia) la 17 august 2016 –
Procedură penală împotriva lui K.**

(Cauza C-475/16)

(2016/C 428/10)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Protodikeio Rethymnis (Monomeles Plimmeiodikeio Rethymnis) (Tribunalul penal de primă instanță din Rethymno, Grecia)

Partea din procedura principală

K.

Întrebările preliminare

1. Articolul 19 TUE, articolele 263, 266 și 267 TFUE și principiul cooperării loiale [articolul 4 alineatul (3) TUE], în temeiul cărora statele membre și autoritățile competente ale acestora au obligația de a adopta orice măsură generală sau specială pentru remedierea unei încălcări a dreptului Uniunii și pentru asigurarea conformității cu hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene, în special în cazul în care este în discuție validitatea unor acte ale organelor Uniunii care produc efecte *erga omnes*, impun statelor membre să abroge sau să modifice în mod corespunzător un act legislativ prin care a fost transpusă o directivă pe care ulterior Curtea a declarat-o nevalidă pentru caracterul contrar (încălcarea) dispozițiilor tratatelor sau ale Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în scopul de a garanta executarea hotărârii Curții și, astfel, de a remedia încălcarea tratatelor sau a cartei și de a preveni noi încălcări în viitor?
2. Referitor la întrebarea precedentă, articolul 266 TFUE (ex-articolul 233 TCE) poate fi interpretat în sensul că noțiunea „organ, oficiu sau agenție” include (în sens larg sau prin analogie) de asemenea statul membru care a transpus în ordinea sa juridică o directivă care ulterior a fost declarată nevalidă pentru motivul încălcării tratatelor sau a cartei ori, într-o astfel de ipoteză, poate fi aplicat prin analogie articolul 260 alineatul (1) TFUE?
3. În cazul unor răspunsuri, în esență, afirmative la întrebările precedente, așadar în situația în care statele membre au obligația de a adopta orice măsură generală sau specială pentru a remedia încălcarea dreptului primar al Uniunii prin abrogarea sau prin modificarea în mod corespunzător a actului legislativ prin care a fost transpusă o directivă pe care ulterior Curtea a declarat-o nevalidă pentru motivul încălcării tratatelor sau a cartei, această obligație privește de asemenea instanțele naționale, în sensul că acestea sunt obligate să lase neaplicat actul legislativ prin care a fost transpusă directiva declarată nevalidă – în speță: Directiva 2006/24/CE (¹) –, (cel puțin în măsura în) care încalcă tratatele sau cartea, și, prin urmare, să nu țină seama de probele obținute în temeiul unor astfel de acte (al directivei și al actului național de transpunere)?

4. Reglementarea națională care transpune Directiva 2006/24, pe care Curtea a declarat-o nevalidă prin Hotărârea din 8 aprilie 2014, *Digital Rights Ireland Ltd* (²) (C-293/12 și C-594/12), pentru motivul încălcării cartei, intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii, astfel cum impune articolul 51 alineatul (1) din cartă, pentru simplul fapt că transpune Directiva 2006/24, indiferent de declararea ulterioară a nevalidității acesteia din urmă de către Curte?
5. Dat fiind că Directiva 2006/24, pe care ulterior Curtea a declarat-o nevalidă, a fost adoptată în scopul aplicării la nivel european a unui cadru armonizat în sensul articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58/CE pentru păstrarea datelor de către furnizorii de servicii de comunicații în scopul prevenirii, al cercetării, al detectării și al urmăririi penale a infracțiunilor, astfel încât să nu existe obstacole pentru piața internă a comunicațiilor electronice, reglementarea națională care transpune Directiva 2006/24 se înscrie în contextul articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58, astfel încât să intre în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii, astfel cum impune articolul 51 alineatul (1) din cartă?
6. Dat fiind că o eventuală condamnare penală a unui resortisant al unui stat membru al Uniunii, precum în speță, va implica în mod inevitabil restricții privind exercitarea drepturilor la libera circulație pe care acesta le are în temeiul dreptului Uniunii, chiar dacă, în principiu, sunt justificate, trebuie să se considere, numai pe baza acestui fapt, că procedurile penale respective intră în totalitate în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii, astfel cum impune articolul 51 alineatul (1) din cartă?

În cazul în care răspunsurile la întrebările precedente sunt, în esență, în sensul aplicabilității cartei în conformitate cu articolul 51 alineatul (1) din aceasta:

7. Este conform cu articolul 7, cu articolul 8 și cu articolul 52 alineatul (1) din cartă faptul că datele păstrate potrivit Directivei 2006/24 și/sau potrivit articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58 pot fi accesate și utilizate de poliție în cursul unei cercetări penale, în caz de urgență și, în special, în caz de infracțiune flagrantă, fără autorizarea prealabilă din partea unui organ judiciar [sau a unui organ administrativ independent] acordată în conformitate cu cerințe de drept material și de drept procedural prestabilite?
8. Potrivit articolului 7, articolului 8 și articolului 52 alineatul (1) din cartă, în cursul unei cercetări penale efectuate de poliție sau de alte autorități care nu sunt pur jurisdicționale, care solicită să aibă acces la date păstrate potrivit Directivei 2006/24 și/sau potrivit articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58 și să le utilizeze, în special atunci când cercetarea menționată nu are scopul de a preveni, de a investiga și de a urmări penal infracțiuni prevăzute în mod specific, calificate drept grave de către legiuitorul național, eventualul consimțământ al persoanei la care datele se referă elimină necesitatea autorizării prealabile de către o instanță [sau de către un organ administrativ independent] a accesului la astfel de date și a utilizării lor, acordată în conformitate cu cerințe de drept material și de drept procedural prestabilite, ținând seama în special de faptul că datele solicitate includ inevitabil și date referitoare la terți (de exemplu: apelant/apelat)?
9. Simplul acord al Ministerului Public cu privire la accesul, în cursul unei cercetări penale, la datele păstrate potrivit Directivei 2006/24 și/sau potrivit articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58 și la utilizarea acestora este conform cu articolul 7, cu articolul 8 și cu articolul 52 alineatul (1) din cartă în cazul în care lipsește autorizarea prealabilă din partea unei instanțe [sau a unui organ administrativ independent] care să fi fost acordată în conformitate cu cerințe de drept material și de drept procedural prestabilite, în special atunci când cercetarea nu are scopul de a preveni, de a investiga și de a urmări infracțiuni determinate în mod specific și calificate drept grave de către legiuitorul național?
10. Având în vedere Hotărârea Curții din 8 aprilie 2014, *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 și C-594/12, EU:C:2014:238, punctele 60 și 61) și expresia „infracțiuni grave” menționată la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2006/24, această expresie constituie o noțiune autonomă a dreptului Uniunii Europene și, în caz afirmativ, care este conținutul substanțial al acesteia, în temeiul căruia o anumită infracțiune poate fi considerată suficient de gravă pentru a justifica accesul la date păstrate potrivit Directivei 2006/24 și utilizarea acestora?
11. Având în vedere Hotărârea Curții din 8 aprilie 2014, *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 și C-594/12, EU:C:2014:238, punctele 60 și 61) și independent de autonomia sau de lipsa autonomiei expresiei „infracțiuni grave”, menționată la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2006/24, articolul 7, articolul 8 și articolul 52 alineatul (1) din cartă descriu criteriile generale în temeiul cărora o anumită infracțiune trebuie considerată suficient de gravă pentru a justifica accesul la date păstrate potrivit Directivei 2006/24 și/sau potrivit articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58 și utilizarea acestora și, în caz afirmativ, care sunt aceste criterii?

12. În cazul unui răspuns, în esență, afirmativ la întrebarea precedentă, o astfel de verificare a proporționalității constă, în definitiv, într-o evaluare a caracteristicilor infracțiunii care face obiectul cercetării efectuate (a) doar de Curte sau (b) de instanța națională, potrivit unor criterii generale stabilite de Curte?
13. Având în vedere Hotărârea Curții din 8 aprilie 2014, Digital Rights Ireland Ltd (C-293/12 și C-594/12, EU:C:2014:238, punctele 58-68, precum și dispozitivul), sunt conforme cu articolul 7, cu articolul 8 și cu articolul 52 alineatul (1) din cartă accesul la datele păstrate și utilizarea acestora în cadrul unei proceduri penale în temeiul unui regim general de păstrare a datelor instituit potrivit Directivei 2006/24 și/sau potrivit articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58, regim care îndeplinește cerințele enunțate la punctele 60, 61, 62, 67 și 68 din hotărârea menționată, dar nu pe cele prevăzute la punctele 58, 59, 63 și 64 din aceasta?

[Și anume un regim de păstrare care, pe de o parte, impune autorizarea prealabilă de către o instanță în conformitate cu cerințe de drept material și de drept procedural prestabilite, în special în scopul prevenirii, al cercetării și al urmăririi penale a unor infracțiuni precis determinate și enumerate de legiuitorul național și calificate de acesta drept grave, care garantează protecția efectivă a datelor păstrate împotriva riscului de abuzuri și împotriva oricărui acces și a oricărei utilizări ilegale (a se vedea punctele 60, 61, 62, 67 și 68 din hotărârea menționată) și care, pe de altă parte, permite păstrarea datelor a) fără deosebire pentru toate persoanele care utilizează serviciile de comunicații electronice, fără ca în privința unor astfel de persoane (inculpați sau cercetați) să existe vreun element care să indice o legătură, chiar îndepărtată, între aceste persoane și o infracțiune gravă, înainte de a se verifica împrejurarea cu privire la care informațiile au fost solicitate furnizorilor de servicii de comunicații; b) fără a fi necesar ca datele solicitate să se refere, înainte de a se verifica fapta care face obiectul cercetării, la (i) o anumită perioadă și/sau la o anumită zonă geografică și/sau la un anumit cerc de persoane care ar putea fi implicate într-un mod sau altul în săvârșirea unei infracțiuni grave, sau (ii) la persoane care ar putea contribui, pentru alte motive, prin păstrarea datelor lor, la prevenirea, la cercetarea sau la urmărirea penală a infracțiunilor grave; c) pentru o perioadă (12 luni în speță) care este stabilită fără a se face vreo distincție între categoriile de date prevăzute la articolul 5 din directiva în discuție în funcție de utilitatea lor eventuală în scopul realizării obiectivului urmărit sau în funcție de persoanele vizate (a se vedea punctele 58, 59, 63 și 64 din hotărârea citată).]

14. În cazul în care răspunsul la întrebarea precedentă este, în esență, că accesul la astfel de date și utilizarea acestora nu sunt conforme cu articolul 7, cu articolul 8 și cu articolul 52 alineatul (1) din cartă, instanța națională trebuie să lase neaplicat actul național de transpunere a Directivei 2006/24, pe care Curtea a declarat-o nevalidă, sau actul întemeiat pe articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58, întrucât contravin cartei, și, prin urmare, nu trebuie să țină seama de datele păstrate și obținute în temeiul acestora?
15. Având în vedere Directiva 2006/24, în special considerentul (6) al acesteia, potrivit căruia „[d]iferențele juridice [...] între dispozițiile de drept intern privind păstrarea datelor în scopul prevenirii, cercetării, detectării și urmăririi penale a infracțiunilor ridică obstacole pentru piața internă”, obiectivul declarat al articolului 1 alineatul (1) din aceasta, care este „să armonizeze dispozițiile statelor membre”, precum și celelalte considerente, în special [(3), (4), (5), (11) și (21)], și având în vedere de asemenea Hotărârea Curții din 10 februarie 2009, Irlanda/Parlamentul și Consiliul (C-301/06, EU:C:2009:68, punctele 70-72), menținerea în vigoare a legii care transpune în ordinea juridică națională Directiva 2006/24, în pofida faptului că aceasta din urmă a fost declarată nevalidă de către Curte, constituie un obstacol pentru instituirea și funcționarea pieței interne, dat fiind că nicio măsură mai recentă de drept al Uniunii nu a intrat încă în vigoare?
16. În special, menținerea în vigoare a legii care transpune în ordinea juridică națională Directiva 2006/24, în pofida faptului că aceasta din urmă a fost declarată nevalidă de către Curte, sau a legii naționale menționate la articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58 constituie un obstacol pentru instituirea și funcționarea pieței interne ca urmare a faptului că, în mod cumulativ sau alternativ:

a) reglementarea națională în discuție prevede criterii obiective și condiții de drept material, în temeiul cărora autoritățile naționale competente pot să aibă acces, printre altele, la datele păstrate cu privire la trafic și la localizare și să le utilizeze ulterior pentru prevenirea, cercetarea, detectarea și urmărirea penală a unei infracțiuni, însă aceste criterii și condiții se referă la o listă determinată de activități ilicite întocmită de legiuitorul național în exercitarea puterii sale de apreciere și fără armonizare la nivelul Uniunii?

b) pentru protecția și securitatea datelor păstrate, reglementarea națională în discuție prevede cerințe tehnice și termene, însă aceste termene și cerințe nu au fost armonizate la nivelul Uniunii?

17. În cazul unui răspuns afirmativ la cel puțin una dintre întrebările precedente, instanța națională trebuie, în conformitate cu dreptul Uniunii, să lase neaplicat actul național de transpunere a Directivei 2006/24, pe care Curtea a declarat-o nevalidă întrucât contravine instituirii și funcționării pieței interne, și, prin urmare, să nu țină seama de datele păstrate la care accesul a fost permis în temeiul Directivei 2006/24 sau al legislației naționale adoptate în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58?

⁽¹⁾ Directiva 2006/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind păstrarea datelor generate sau prelucrate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau de rețele de comunicații publice și de modificare a Directivei 2002/58/CE (JO L 105, p. 54, Ediție specială, 13/vol. 53, p. 51).

⁽²⁾ EU:C:2014:238.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Innsbruck (Austria) la 7 septembrie 2016 – Georg Stollwitzer/ÖBB Personenverkehr AG

(Cauza C-482/16)

(2016/C 428/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Innsbruck

Părțile din procedura principală

Reclamant: Georg Stollwitzer

Pârâtă: ÖBB Personenverkehr AG

Întrebările preliminare

1) Dreptul Uniunii, în stadiul său actual, îndeosebi principiul general al dreptului Uniunii privind egalitatea de tratament, principiul general al interzicerii discriminării de orice fel pe motiv de vârstă în sensul articolului 6 alineatul (3) TUE și al articolului 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, interdicția discriminării care rezultă din libera circulație a lucrătorilor prevăzută la articolul 45 TFUE, precum și Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽¹⁾, trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în procedura principală, care pentru a pune capăt unei discriminări în funcție de vârstă, constatată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea Gotthard Starjakob ⁽²⁾ (și anume neluarea în considerare a perioadelor de serviciu anterioare realizate înainte împlinirii vârstei de 18 ani de către agenții ÖBB) (Österreichische Bundesbahnen – Căile Ferate din Austria, denumită în continuare „ÖBB”) ia în considerare perioadele de serviciu realizate înainte de împlinirea vârstei de 18 ani, însă numai în cazul unui număr restrâns al agenților ÖBB discriminați sub imperiul reglementării vechi (și anume, doar pe acelea realizate efectiv în cadrul ÖBB și al altor întreprinderi publice similare de infrastructură feroviară și/sau întreprinderi de transport feroviar din UE, din CEE și din țările afiliate Uniunii Europene prin acorduri de asociere și/sau acorduri de liberă circulație), dar care, în cazul majorității agenților ÖBB discriminați inițial, nu ia în considerare toate celelalte perioade de serviciu realizate înainte de împlinirea vârstei de 18 ani, în special perioade care abilitază agenții ÖBB în cauză să își îndeplinească mai bine atribuțiile, cum ar fi perioadele de serviciu anterioare realizate la alte întreprinderi publice sau private de transport și/sau de infrastructură, care produc, distribuie sau asigură mentenanța infrastructurii utilizate de angajator (material rulant, construcția căii ferate, construcția liniilor de tensiune, instalații electrice și electronice, posturi de manevră, construcția garilor și altele similare) sau în cadrul unor întreprinderi similare acestora, generând astfel în mod efectiv și definitiv pentru majoritatea absolută a agenților ÖBB discriminați de reglementarea veche un tratament diferențiat pe motive de vârstă?

2) Constituie, printre altele, o încălcare suficient de gravă a dreptului Uniunii, de exemplu a articolului 2 alineatul (1) coroborat cu articolul 1 din Directiva 2000/78/CE, astfel cum au fost interpretate prin mai multe hotărâri ale Curții de Justiție (David Hütter⁽³⁾, Siegfried Pohl⁽⁴⁾, Gotthard Starjakob), conduita unui stat membru care deține în proporție de 100 % o întreprindere de transport feroviar, având în esență calitatea de angajator al [OR 3] agenților acestei întreprinderi, și care din motive pur fiscale încearcă să elimine prin modificări legislative retroactive introduse în anii 2011 și 2015 – care nu țin seama de condițiile stabilite de jurisprudența Curții pentru a angaja răspunderea acestui stat membru în temeiul dreptului Uniunii –, cererile întemeiate pe dreptul Uniunii ale acestor agenți privind dreptul la plata ulterioară a remunerației născut ca urmare a constatării unei discriminări, printre altele pe motive de vârstă, de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin mai multe hotărâri (David Hütter, Siegfried Pohl, Gotthard Starjakob), precum și prin diferite hotărâri ale instanțelor naționale, printre altele și ale Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă a Austriei, cauza 8 ObA 11/15y)?

⁽¹⁾ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

⁽²⁾ C-417/13, EU:C:2015:38.

⁽³⁾ C-88/08, EU:C:2009:381.

⁽⁴⁾ C-429/12, EU:C:2014:12.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Giudice di pace di Taranto (Italia) la 8 septembrie 2016 –
Procedură penală împotriva lui Antonio Semeraro**

(Cauza C-484/16)

(2016/C 428/12)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Giudice di pace di Taranto

Partea din procedura principală

Antonio Semeraro

Întrebarea preliminară

Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, transpusă în Italia prin Decretul legislativ nr. 212 din 15 decembrie 2015 (GURI, Seria generală, nr. 3 din 5 ianuarie 2016), și în special considerentele (9), (66) și (67), precum și articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2012/29/UE citată, cu respectarea articolului 83 TFUE și a articolelor 2 și 3 din Constituția italiană, precum și a articolelor 49, 51, 53 și 54 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, se opune abrogării infracțiunii prevăzute la articolul 594 din Codul penal potrivit articolului [1] și următoarele din Decretul legislativ nr. 7 din 15 ianuarie 2016? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ JO L 315, p. 57.

Recurs introdus la 11 septembrie 2016 de Telefónica S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 28 iunie 2016 în cauza T-216/13, Telefónica/Comisia

(Cauza C-487/16 P)

(2016/C 428/13)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Telefónica S.A. (reprezentanți: J. Folguera Crespo și P. Vidal Martínez, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenței

- Anularea hotărârii Tribunalului, precum și a deciziei ⁽¹⁾, pentru considerentele expuse în cadrul celui de-al doilea motiv, întemeiat pe inexistența unei restrângeri prin obiect în comportamentul societății Telefónica;
- Cu titlu subsidiar, anularea hotărârii Tribunalului pentru considerentele expuse în cadrul primului motiv, cu trimiterea cauzei la Tribunal pentru ca acesta să administreze proba cu martori respinsă și să soluționeze fondul acțiunii în anulare formulate de Telefónica în fața Tribunalului, luând în considerare rezultatul probei administrate;
- Cu titlu mai subsidiar și pentru considerentele expuse în cadrul celui de al treilea motiv,
  - anularea punctului 1 din dispozitivul hotărârii;
  - constatarea gravității reduse a comportamentului Telefónica, precum și a existenței circumstanțelor atenuante menționate în cadrul celui de al treilea motiv al prezentului memoriu și
  - stabilirea procentului de reducere a cuantumului amenzii, care rezultă în urma luării în considerare a acestei gravități reduse și a circumstanțelor atenuante menționate, conform celor expuse în cadrul motivului respectiv;
- Obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Telefónica atât în cadrul procedurii în primă instanță, cât și în prezenta procedură în fața Curții;
- Admiterea întinderii prezentului memoriu, care o depășește ușor pe cea recomandată în Instrucțiunile practice ale Curții, având în vedere impactul economic al cauzei asupra recurenței, precum și complexitatea argumentelor prezentate.

Motivele și principalele argumente

1. Încălcarea articolului 47 și a articolului 48 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și a articolului 68 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, prin respingerea cererii de audiere a martorilor. Respingerea de către Tribunal a probei cu martori solicitate a făcut imposibilă exercitarea dreptului la apărare de către societatea Telefónica, refuzându-i-se un mijloc de probă esențial și determinant pentru cunoașterea adecvată a cauzei. În ceea ce privește comportamentul Tribunalului, pot fi invocate patru obiecții fundamentale: (i) obiecția privind contradicția teleologică; (ii) obiecția privind caracterul disproporționat al sarcinii probei; (iii) obiecția privind anticiparea rezultatului probei cu martori și (iv) obiecția privind lipsa de echilibru a aprecierii.
2. Încălcarea articolului 101 TFUE ca urmare a incorecteii aplicării a jurisprudenței referitoare la restrângerile prin obiect și a principiilor motivării și prezumției de nevinovăție.

Cu titlu subsidiar:

3. Eroare privind aprecierea gravității reduse a încălcării și a existenței circumstanțelor atenuante în comportamentul societății Telefónica. Aceasta consideră că Tribunalul nu a luat în considerare, în cadrul aprecierii sale, factori suplimentari care denotă o gravitate redusă a comportamentului său și care ar fi condus la o reducere a amenzii suplimentară față de cea deja aplicată de Comisie.

⁽¹⁾ Decizia C(2013) 306 final a Comisiei din 23 ianuarie 2013 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE (cazul COMP/39.839 – Telefónica/Portugalia Telecom).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 11 octombrie 2016 – Søndagsavisen/Comisia

(Cauza T-167/14) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare pentru producție și inovație în domeniul presei scrise — Decizie de a nu ridica obiecții — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața internă — Drepturi procedurale ale părților interesate — Lipsa unor dificultăți serioase — Obligație de motivare”)

(2016/C 428/14)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Søndagsavisen A/S (Søborg, Danemarca) (reprezențanți: inițial M. Honoré și C. Fornø, ulterior M. Honoré, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: L. Grønfeldt și B. Stromsky, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Danemarcei (reprezențanți: C. Thorning, agent, asistat de R. Holdgaard, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea Deciziei C(2013) 7870 final a Comisiei din 20 noiembrie 2013 privind schema de ajutor de stat SA.36366 (2013/N) notificată de Regatul Danemarcei pentru producție și inovație în domeniul presei scrise

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Søndagsavisen A/S să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Regatul Danemarcei suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

Hotărârea Tribunalului din 11 octombrie 2016 – Perry Ellis International Group/EUIPO – CG (p)

(Cauza T-350/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene susceptibilă de a fi percepută ca litera «p» — Mărci figurative anterioare ale Uniunii Europene și naționale P PROTECTIVE și P — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 428/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Perry Ellis International Group Holdings Ltd (Nassau, Bahamas) (reprezențanți: O. Günzel, V. Ahmann și C. Tenkhoff, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Stoyanova-Valchanova, M. Fischer și D. Gája, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: CG Verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Germania) (reprezentanți: T. Körber și T.-E. Vlah, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 28 aprilie 2015 (cauza R 2441/2014-4), privind o procedură de opoziție între CG Verwaltungsgesellschaft și Perry Ellis International Group Holdings

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Perry Ellis International Group Holdings Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 270, 17.8.2015.

Hotărârea Tribunalului din 11 octombrie 2016 – Guccio Gucci/EUIPO – Guess? IP Holder (Reprezentare a patru G care se întrepătrund)

(Cauza T-461/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene figurativă reprezentând patru G care se întrepătrund — Mărci ale Uniunii Europene, naționale și internaționale figurative anterioare G — Motiv relativ de refuz — Lipsa similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 428/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Guccio Gucci SpA (Florența, Italia) (reprezentanți: P. L. Roncaglia, F. Rossi și N. Parrotta, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Bonne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Guess? IP Holder LP (Los Angeles, California, Statele Unite) (reprezentant: D. McFarland, barrister)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 27 mai 2015 (cauza R 2049/2014-4) privind o procedură de declarare a nulității între Guccio Gucci et Guess? IP Holder.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) *Obligă Guccio Gucci SpA la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate de Guess? IP Holder LP în procedura în fața camerei de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).*

⁽¹⁾ JO C 328, 5.10.2015.

**Hotărârea Tribunalului din 11 octombrie 2016 – Guccio Gucci/EUIPO – Guess? IP Holder
(Reprezentarea a patru litere G înrepătrunse)**

(Cauza T-753/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene reprezentând patru litere G întrepătrunse — Marcă a Uniunii Europene și marcă internațională figurative anterioare G — Motiv relativ de refuz — Lipsa similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2016/C 428/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Guccio Gucci SpA (Florența, Italia) (reprezentanți: P. L. Roncaglia, F. Rossi și N. Parrotta, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Bonne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Guess? IP Holder LP (Los Angeles, California, Statele Unite) (reprezentant: D. McFarland, barrister)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 14 octombrie 2015 (cauza R 1703/2014-4), privind o procedură de opoziție între Guccio Gucci și Guess? IP Holder.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) *Obligă Guccio Gucci SpA la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate de Guess? IP Holder LP în fața Camerei de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).*

⁽¹⁾ JO C 78, 29.2.2016.

Ordonanța Tribunalului din 28 septembrie 2016 – PAN Europe și alții/Comisia

(Cauza T-600/15) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — Produse fitofarmaceutice — Substanța activă sulfoxaflor — Includere în anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”]

(2016/C 428/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgia), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Belgia), Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, Italia) (reprezentanți: B. Kloostra și A. van den Biesen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Pignataro-Nolin, G. von Rintelen și P. Ondrůšek, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1295 al Comisiei din 27 iulie 2015 de aprobare a substanței active sulfoxafloz, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a anexei la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei (JO 2015, L 199, p. 8)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererilor de intervenție formulate de European Crop Protection Association (ECPA), de Dow AgroSciences Ltd și de Dow AgroSciences Iberica SA.
- 3) Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) și Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 4) PAN Europe, Bee Life, Unaapi, Comisia, ECPA, Dow AgroSciences și Dow AgroSciences Iberica suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente cererilor de intervenție.

⁽¹⁾ JO C 59, 15.2.2016.

Acțiune introdusă la 1 septembrie 2016 – IPA/Comisia

(Cauza T-635/16)

(2016/C 428/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: SC IPA SA (București, România) (reprezentant: L. Vasilescu, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea notelor de debit din 28 iunie 2016 nr. 3241608864, în cuantum de 63 653,58 de euro, și nr. 3241608865, în cuantum de 9 630,30 de euro, emise de pârâtă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta arată în esență că litigiul privește calcularea costurilor indirecte referitoare la contractul a cărui beneficiară este reclamanta. Astfel, după câțiva ani de la încheierea contractului, Comisia a impus o formulă eronată de calcul al costurilor indirecte, cu alte cuvinte o formulă neconformă cu condițiile contractuale și contrară principiilor și practicilor general acceptate în gestiunea contabilă.

Reclamanta susține că Comisia și-a întemeiat pretențiile pe un audit și a acceptat toate concluziile auditorului, fără a observa că metoda de calcul al costurilor indirecte aplicată de auditor încalcă: (i) principiile și practicile de contabilitate și de gestiune ale beneficiarului, care sunt impuse și prin contract și (ii) principiile și practicile general acceptate în gestiunea contabilă.

Reclamanta susține de asemenea că metodele de calcul al costurilor contractuale indirecte utilizate de auditor și acceptate de Comisia sunt diferite de sistemul de contabilitate al beneficiarului, fără ca acest lucru să fie justificat, în condițiile în care, potrivit contractului, toate costurile trebuie să fie stabilite în conformitate cu principiile și cu practicile uzuale de contabilitate și de gestiune ale beneficiarului. Sistemul de contabilitate al beneficiarului este singurul sistem de contabilitate acceptat prin contract și nu a existat niciun motiv pentru înlocuirea sau pentru dezaprobarea procedurilor contabile ale beneficiarului utilizate pentru calcularea costurilor indirecte ale contractului.

În sfârșit, reclamanta arată că, în cursul procedurii de audit, auditorul a subevaluat costurile indirecte reale ale contractului, iar Comisia, după ce a acceptat în totalitate concluziile auditorului, a emis notele de debit din 28 iunie 2016 nr. 3241608864, în cuantum de 63 653,58 de euro, și nr. 3241608865, în cuantum de 9 630,30 de euro, pentru recuperarea diferențelor privind costurile descrise în audit.

Acțiune introdusă la 19 septembrie 2016 – Malta/Comisia

(Cauza T-653/16)

(2016/C 428/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Republica Malta (reprezentant: A. Buhagiar, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 13 iulie 2016 emisă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ privind o cerere de acces la documente înregistrată cu numărul GESTDEM 2015/5711;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nerespectarea termenelor procedurale prevăzute de Regulamentul nr. 1049/2001;
2. Al doilea motiv, întemeiat pe tratamentul eronat al unei cereri de acces la documente drept o cerere nouă;
3. Al treilea motiv, întemeiat pe extinderea nelegală a obiectului cererii în etapa de confirmare;
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe includerea de către pârâtă în decizia atacată a unor documente în scopul comunicării către un terț și a căror divulgare ar încălca articolul 113 din Regulamentul nr. 1224/2009 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006 (JO 2009, L 343, p. 1).

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2016 – Foshan Lihua Ceramic/Comisia**(Cauza T-654/16)**

(2016/C 428/21)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan City, China) (reprezentanți: B. Spinoit și D. Philippe, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare C(2016) 2136 a Comisiei din 11 iulie 2016 de respingere a cererii de reexaminare intermediară parțială limitată la aspectele de dumping în ceea ce privește măsurile antidumping definitive impuse pentru importurile de plăci de ceramică originare din Republica Populară Chineză prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 917/2011 al Consiliului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un singur motiv, susținând că pârâta a încălcat articolul 17 alineatul (3) și articolul 11 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO 2009, L 343, p. 51.

Recurs introdus la 23 septembrie 2016 de Daniele Possanzini împotriva Ordonanței din 18 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-68/15, Possanzini/Frontex**(Cauza T-686/16 P)**

(2016/C 428/22)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Recurent:* Daniele Possanzini (Pisa, Italia) (reprezentant: S. Pappas, avocat)*Cealaltă parte din procedură:* Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă**Concluziile**

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea Ordonanței Tribunalului Funcției Publice din 18 iulie 2016 prin care s-a respins acțiunea sa;
- admiterea cererilor formulate în primă instanță;
- obligarea celeilalte părți din procedură la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă două motive.

1. Primul motiv, care cuprinde două aspecte, este întemeiat pe încălcarea articolului 11 alineatele (4), (5) și (6) din decizia directorului executiv al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă („Frontex”) din 27 august 2009 de stabilire a procedurii de evaluare a personalului („decizia din 27 august 2009”), interpretat în lumina articolului 41 alineatele (1) și (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
  - Primul aspect este întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de Tribunalul Funcției Publice prin neexaminarea motivului, invocat de recurent în primă instanță, referitor la lipsa unui dialog prealabil între validator și evaluator.
  - Al doilea aspect este întemeiat pe o eroare de drept cuprinsă în ordonanța atacată prin faptul că nu s-a examinat din oficiu lipsa unui dialog prealabil între validator și evaluator.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (2) din decizia din 27 august 2009 constând în neluarea în considerare a distincției de roluri dintre evaluator și validator, astfel cum este stabilită în cadrul Frontex.

Acțiune introdusă la 7 octombrie 2016 – Fair deal for expats și alții/Comisia

(Cauza T-713/16)

(2016/C 428/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Fair deal for expats (Lauzun, Franța) și 8 alții (reprezentanți: R. Croft, L. Nelson, E. Hazzan, Solicitors, P. Green, H. Warwick, M. Gregoire, Barristers)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- declararea ca nule și neavenite, în temeiul articolului 264 alineatul (1) TFUE, a instrucțiunilor Președintelui Comisiei Uniunii Europene transmise pe cale electronică, prin scrisoarea din 28 iunie 2016, membrilor Colegiului comisarilor din cadrul Uniunii Europene, și identificate în discursul rostit de președintele Juncker în sesiunea plenară a Parlamentului European care a avut loc la Bruxelles la data de 28 iunie 2016 (SPEECH/16/2356), prin care sunt interzise orice fel de negocieri ale Comisiei, formale sau informale, cu guvernul Regatului Unit înainte de notificarea acestuia cu privire la retragerea din Uniune, în temeiul articolului 50 TUE, pe de o parte, și a declarației președintelui Comisiei Uniunii Europene prin care anunță că a dat instrucțiunile de mai sus membrilor Colegiului comisarilor din cadrul Uniunii Europene sub formă de „decret prezidențial”, după cum a declarat în mod explicit în acest discurs adresat în sesiunea plenară a Parlamentului European de la Bruxelles din 28 iunie 2016 și astfel cum apare în menționat în versiunile în limbile engleză și franceză ale comunicatelor de presă ale Comisiei referitoare la acest discurs (SPEECH/16/2353), pe de altă parte; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că măsurile în cauză nu au niciun temei juridic sau nu au un temei juridic adecvat.

Reclamanții susțin că:

- nu există niciun temei juridic în baza căruia Comisia poate refuza să înceapă discuțiile cu guvernul Regatului Unit și cu alții în urma rezultatului unui referendum cu caracter neobligatoriu până la orice notificare prevăzută la articolul 50 TUE;
  - măsurile în cauză nu se bazează pe factori obiectivi, și, după cum se poate deduce în mod rezonabil, acestea sunt bazate pe convingerile autorului lor;
  - măsurile în cauză au fost adoptate într-un mod care a constituit un abuz de putere întrucât anunțarea acestora în cadrul discursului prin utilizarea termenului de „decret prezidențial” a indus în eroare Parlamentul European, funcționarii și personalul Comisiei și ai altor instituții ale Uniunii, guvernele statelor membre, precum și cetățenii Uniunii.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că măsurile în cauză constituie o discriminare împotriva Regatului Unit și a cetățenilor săi pe motive de naționalitate ceea ce contravine articolului 18 TFUE.

Reclamanții susțin că:

- scopul principal al măsurilor în cauză este de a interzice Comisiei să se angajeze în negocieri cu reprezentanții guvernului Regatului Unit;
  - Regatul Unit, cetățenii săi și în special reclamanții sunt defavorizați în mod substanțial prin acestea;
  - mai mult decât atât, măsurile în cauză creează un dezavantaj pentru reclamanți în exercitarea drepturilor fundamentale, inclusiv a dreptului la liberă circulație.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că măsurile în cauză încalcă drepturile fundamentale ale reclamanților garantate de dreptul Uniunii Europene.

Reclamanții susțin că:

- măsurile în cauză încalcă drepturile reclamanților care decurg din articolul 20 alineatul (1) TFUE, inclusiv dreptul de liberă circulație garantat, printre altele, la articolul 20 alineatul (2) litera (a), articolul 21 alineatul (1), articolele 45 și 49 TFUE, precum și de Directiva 2004/38/CE privind drepturile cetățenilor ⁽¹⁾;
  - măsurile în cauză sunt contrare drepturilor reclamanților garantate de Carta drepturilor fundamentale.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că măsurile în cauză au fost adoptate cu încălcarea principiului cooperării loiale prevăzut de articolul 4 alineatul (3) TFUE.

Reclamanții susțin că, prin măsurile în cauză, Comisiei și personalului său le este interzis în mod expres să respecte principiul cooperării loiale în sensul acordării de asistență Regatului Unit și altor instituții ale Uniunii în îndeplinirea sarcinilor care decurg din tratate.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că măsurile în cauză sunt nelegale în măsura în care au fost adoptate, integral sau parțial, cu scopul de a împiedica sau a descuraja cetățenii din alte state membre ale Uniunii să își exprime liber opiniile (în ceea ce privește apartenența la Uniunea Europeană) în conformitate cu articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale.

⁽¹⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO